18 Οκτωβρίου 2014

Άγ. Λουκάς: Ένας επιστήμονας και καλλιτέχνης άγιος

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Ο άγιος Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς (18 Οκτωβρίου)

Ο Λουκάς, ο μέγας ευαγγελιστής, καταγόταν από την Αντιόχεια τη Μεγάλη της Συρίας, ήταν ιατρός στο επάγ-γελμα και άριστος γνώστης της ζωγραφικής τέχνης.

Κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα της Ρώμης Τίτου Κλαυδίου (41-54 μ. Χ.) ο Λουκάς βρισκόταν στη Θήβα της Βοιωτίας και ασκούσε το ιατρικό επάγγελμα. Εκεί συνάν-τησε τον απόστολο Παύλο και, πιστεύσας στο Χριστό, εγκατέλειψε την πατρική του πλάνη, την ειδωλολατρία. Έτσι λοιπόν έπαυσε να ασχολείται με την ιατρική επιστήμη, θε-ραπεύοντας τα σώματα, και αφοσιώθηκε στο κήρυγμα του Ευαγγελίου, για να οδηγεί τις ψυχές στην οδό της σωτη-ρίας και της λυτρώσεως.

Ap-Loukas-Theofanous-2010

Image not found or type unknown

Ο Λουκάς, πέραν του προφορικού του κηρύγματος συνέγραψε, καθ’ υπαγόρευση του αποστόλου Παύλου, το φερώνυμό του Ευαγγέλιο, το οποίο απέστειλε σε κάποιον ηγεμόνα, ονόματι Θεόφιλο, που πίστευσε στο Χριστό. Αργότερα συνέγραψε και τις Πράξεις των Αποστόλων, προς χάρη του ίδιου προσώπου, δηλαδή του Θεόφιλου. Μετά τον αποχωρισμό του από τον απόστολο Παύλο, ο Λουκάς περιόδευσε και κήρυξε το Ευαγγέλιο σε όλη την Ελλάδα και τελικά κατέληξε και πάλι στη Θήβα της Βοιωτίας, όπου, καθώς λένε, ανεπαύθη εν ειρήνη, σε ηλικία ογδόντα ετών. Στον τόπο δε που ενταφιάστηκε το σώμα του, ο Θεός, θέλοντας να δοξάσει τον πιστό αυτόν ερ-γάτη και θεράποντά Του, έβρεξε κολλύρια στο μνήμα του, σύμβολα της ιατρικής του επιστήμης. Έτσι ο τάφος του Ευαγγελιστή έγινε πασίγνωστος.

Κατά τον τέταρτο αιώνα μ. Χ. ο αυτοκράτορας Κωνστάντιος (337-361 μ. Χ.), γιός του Μεγάλου Κωνσταντίνου, μετακόμισε από τη Θήβα στην Κωνσταντινούπολη το λεί-ψανο του αγίου αποστόλου και ευαγγελιστή Λουκά, διά του αγίου Αρτεμίου του Μεγάλου, δουκός της Αίγυπτου και κατόπιν μάρτυρος, και το εναπόθεσε στον ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων, κάτω από την Αγία Τράπεζα, μα-ζί με τα λείψανα των

αγίων αποστόλων Ανδρέου και Τι-μοθέου.

Λένε ότι ο Λουκάς πρώτος ζωγράφισε, με την τεχνι-κή του κεριού και της μαστίχας, την Εικόνα της υπεραγίας Θεοτόκου έχοντας στις αγκάλες της τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Εν συνεχεία ζωγράφισε και άλλες δύο και όλες μαζί τις πήγε στην ίδια τη Μητέρα του Κυρίου, για να ακούσει από το στόμα της αν της αρέσουν. Εκείνη δε, μόλις τις είδε, τις δέχτηκε με μεγάλη χαρά και είπε: «Η χάρις του εξ εμού τεχθέντος είη δι' εμού μετ' αυτών». Ωσ-αύτως ο Λουκάς ζωγράφισε και τις Εικόνες των κορυ-φαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Έκτοτε το ωραίο αυτό και ευσεβές και πάντιμο έργο, δηλαδή ο εξεικονισμός των Αγίων, διαδόθηκε σε ολόκληρη την οικουμένη.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Με τους Αγίους μας, Συναξαριστής μηνός Οκτωβρίου, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 153-155).